

Obecní úřad Hnojník
Stavební úřad
Hnojník 222
739 53 Hnojník

OBECNÍ ÚŘAD HNOJNÍK STAVEBNÍ ÚŘAD	
Došlo:	15-08-2022
Číslo jedn.:	OH/02438/1612
Pril.:	
zpracoval:	Li
ukl. znak:	380

V Horních Tošanovicích dne 12. srpna 2022

Odvolání proti rozhodnutí ze dne 15.07.2022 o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně stavby před jejím dokončením

Odvolatel:

Ing. Bc. Petr Stoklásek, nar. 18.06.1979, trvale bytem Horní Tošanovice 148, 739 53 Horní Tošanovice
(dále jen jako „odvolatel“)

podává tímto prostřednictvím Obecního úřadu Hnojník, stavební úřad (dále případně jen jako „stavební úřad“) ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále případně jen jako „odvolací orgán“) **řádné odvolání, a to proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 15.07.2022, č. j. OH/02272/2021/SÚ/Fi** (dále případně jen jako „napadené rozhodnutí“), které odůvodňuje následovně:

I. Stavební úřad vydal dne 15.07.2022 napadené rozhodnutí, kterým prodloužil o dva roky platnost stavebního povolení na stavbu „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ a současně povolil změnu předmětné stavby před jejím dokončením spočívající ve změně termínu dokončení stavby do 31.12.2026. Toto rozhodnutí stavební úřad vydal, aniž by se řádně vyrovnal se všemi námitkami, které odvolatel uvedl ve svém vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí ze dne 18.05.2022. Odvolatel se napadeným rozhodnutím cítí přímo dotčen, neboť jako účastník řízení, který má trvalé bydliště nedaleko plánované výstavby průmyslové zóny, bude jeho vlastnické právo zahájením a realizací stavby výrazně narušeno, přičemž prodloužení platnosti stavebního povolení a změna termínu pro dokončení stavby průmyslové zóny bude pro něho konkrétně znamenat zvýšený hluk, prach, vibrace a otřesy, kterou budou vyvolány při provádění stavebních prací na staveništi a v jeho okolí a kterými budou pozemek i stavba na pozemku odvolatele v daném případě zjevně přímo dotčeny. Námitky odvolatele směřující vůči dopravnímu zatížení okolí plánované průmyslové zóny, s čímž úzce souvisí rovněž zvýšený hluk a zhoršení kvality životního prostředí v obci Horní Tošanovice, jsou relevantními námitkami účastníka řízení, jež mohou i s ohledem na níže uvedené narušit jeho práva.

II. Odvolatel musí odmítnout tvrzení stavebního úřadu, že žádost stavebníka o prodloužení platnosti stavebního povolení a změnu termínu dokončení stavby je řádně odůvodněná a že takové zdůvodnění je legitimním důvodem pro nezahájení stavby „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“. Je totiž nezbytné zmínit, že samotná žádost, kterou stavebník doručil stavebnímu úřadu dne 03.09.2021, a jež se týkala právě prodloužení platnosti stavebního povolení na stavbu „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ o další dva roky a dále prodloužení termínu pro dokončení stavby, je žádostí nezpůsobilou k tomu, aby stavební úřad mohl vydat kladné

rozhodnutí. Odvolatel je nucen znovu poukázat na ustanovení § 115 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož stavební úřad **může** prodloužit dobu platnosti stavebního povolení, avšak toliko tehdy, **pokud je žádost stavebníka odůvodněná**. V tomto případě ovšem nelze považovat žádost stavebníka ze dne 03.09.2021 za odůvodněnou, neboť žádost obsahuje toliko obecné proklamace, které navíc nemají ani oporu v zákoně. Stavebník nebyl schopen dosud stavbu zahájit, čemuž mu nijak nemohla bránit pandemická situace a pokud by tomu tak bylo, pak měl povinnost ve své žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení a změnu termínu stavby pro její dokončení uvést konkrétní skutečnosti, které mu v souvislosti s pandemickou situací bránily stavbu zahájit. Stavební úřad se spokojil s obecnou proklamací stavebníka, že z důvodu pandemické situace nebylo možné stavbu zahájit, avšak dle odvolatele nelze nerespektování termínu pro zahájení tak rozsáhlé stavby odbýt takto obecným tvrzením, jež stavebník navíc ani nijak nedoložil, nekonkretizoval a neprokázal. Důkazní břemeno pro kvalifikovanou žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení a změnu termínu pro dokončení stavby leží v daném případě na stavebníkovi, přičemž dle odvolatele toto důkazní břemeno stavebník neunesl.

III. Žádost stavebníka ze dne 03.09.2021 není adekvátní ani opodstatněná, jak tvrdí stavební úřad, přičemž pro taková tvrzení stavebního úřadu navíc v napadeném rozhodnutí absentuje racionální, ucelená a logická správní úvaha. Skutečnost, že stavební povolení stavebního úřadu bylo napadeno správní žalobou a následně ještě kasační stížností, nemůže být samo o sobě důvodem pro nezahájení stavby, nadto je odvolatel opětovně nucen zmínit ustanovení § 73 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož podání žaloby nemá odkladný účinek. Stavebníkovi tudíž podaná správní žaloba ani následné řízení před Nejvyšším správním soudem nijak nebránily v tom, aby stavbu průmyslové zóny Horní Tošanovice ve lhůtě určené pravomocným stavebním povolením zahájil, nadto za situace, kdy na zahájení stavby netrpělivě čeká již více jak 15 let. Stavební úřad tedy nesmyslně převzal tvrzení stavebníka o nemožnosti zahájit stavbu z důvodu konaného soudního přezkumu správních rozhodnutí, avšak **pokud nebylo soudem rozhodnuto o odkladném účinku, pak stavební povolení zůstalo pravomocné a tedy i vykonatelné**. To, že stavební úřad v napadeném rozhodnutí (str. 4) odkazuje pro podrobnosti ve věci soudních sporů *de facto* na to, kde se během doby platnosti stavebního povolení nacházela spisová dokumentace, nemá dle odvolatele žádný relevantní význam pro to, proč stavebník nezahájil předmětnou stavbu. Zahájení stavby nelze spojovat s pohybem spisového materiálu, který se příslušné stavby týká. Pro stavebníka jsou zásadní a směrodatné lhůty, které stanoví zákon nebo které stavební úřad určí ve stavebním povolení, a tyto lhůty je pak stavebník povinen respektovat a dodržovat.

IV. Stavební úřad se mýlí, pokud námitky odvolatele uvedené v podání ze dne 18.05.2022 považuje za již vypořádané v rámci předcházejících řízení. Stavební úřad je povinen *ex officio* zkoumat, zda jsou splněny podmínky pro vyhovění žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení a pro změnu termínu dokončení stavby, přičemž takové **řízení nesmí být ryze formální**, zakončené nepřezkoumatelným rozhodnutím, ale naopak stavební úřad musí brát v potaz námitky účastníků řízení a jejich oprávněné zájmy a práva. Aby stavební úřad mohl prodloužit platnost stavebního povolení, musí být žádost stavebníka odůvodněná, přičemž odůvodněnost takové žádosti je nutno posuzovat v tom smyslu, zda jsou důvody legální – jak již odvolatel uvedl, **podaná správní žaloba neměla odkladný účinek**, tudíž tvrzení stavebníka, že z důvodu konaného soudního řízení nemohl stavbu zahájit, je tak důvodem protiprávním a stavební úřad ho v napadeném rozhodnutí přesto – v rozporu se zákonem – akceptoval, což je dle odvolatele nepřípustné. Stran druhého důvodu, a sice že stavebník nemohl

stavbu zahájit z důvodu pandemické situace, pak v napadeném rozhodnutí zcela absentuje správní úvaha stavebního úřadu, v čem přesně pandemická situace bránila v zahájení stavby, a napadené rozhodnutí je tak v tomto směru nepřezkoumatelné. I během pandemické situace byly v České republice zahajovány stavby menšího i většího rozsahu, bylo by tedy absurdní tvrdit, že během pandemické situace nebylo možné zahajovat výstavbu, a proto musí být nyní všechna stavební povolení automaticky **bez konkrétního zdůvodnění** ze strany stavebníků prodloužena.

V. Dle odvolatele je **užití široké správní úvahy** stran vydání kladného rozhodnutí v případě prodloužení platnosti stavebního povolení a změně termínu dokončení tak rozsáhlé stavby nejen žádoucí, ale přímo nezbytné, jak ostatně dovozuje i soudní judikatura, na kterou odvolatel upozornil již ve svém vyjádření ze dne 18.05.2022. Odvolatel nesouhlasí s tvrzením stavebního úřadu, že v případě první žádosti o prodloužení stavebního povolení je možné takovou žádost posuzovat benevolentně. Taková správní úvaha stavebního úřadu je v rozporu se zákonem, neboť zákonodárce klade na řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení a na změnu stavby před jejím dokončením zákonné požadavky, jež musí být naplněny. Odkaz odvolatele na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.09.2012, sp. zn. 9 As 74/2012 je přílehlavý, neboť při rozhodování o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně termínu pro dokončení stavby **je nezbytné vždy posuzovat i onen faktor času** a tedy to, aby stavebník svou pasivitou či přímo nečinností nezpůsobil to, že **stavba bude fakticky realizována za jiných podmínek a za jiné situace**. Odkaz na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu neznamená dle odvolatele faktickou nemožnost prodloužit platnost stavebního povolení v jakémkoliv případě, jak nesprávně tvrdí stavební úřad, ale naopak **z citovaného rozsudku vyplývá povinnost pro stavební úřad vždy individuálně posuzovat žádost stavebníka o prodloužení platnosti stavebního povolení a brát přitom v potaz mimo jiné i faktor času**. Je podivné, když stavebník usiluje o získání stavebního povolení na stavbu „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ více jak 15 let, aby konečně poté, co takové povolení pravomocně získal, stavbu vůbec nezahájil a nyní již téměř tři roky od právní moci stavebního povolení zůstal nadále zcela nečinný a pasivní. Odkaz odvolatele na shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu tak nebyl bezdůvodný a stavební úřad se s námitkami odvolatele v tomto směru v napadeném rozhodnutí řádně nevyrovnal. Odvolatel v bodě IV. vyjádření ze dne 18.05.2022 uvedl konkrétní rozsáhlé změny podmínek v okolí plánované výstavby průmyslové zóny, na které stavební povolení nepamatovalo, respektive tyto změny nastaly až po jeho vydání. Stavební úřad nyní tyto námitky zcela ignoroval a v napadeném rozhodnutí se s nimi nijak nevypořádal.

VI. Odvolateli je zřejmé, že řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení není pokračováním ani prodloužením již ukončeného stavebního řízení, jak uvádí na str. 5 napadeného rozhodnutí stavební úřad. Nicméně z přístupu stavebního úřadu k žádosti stavebníka ze dne 03.09.2021 a z odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle odvolatele spíše zjevné to, že stavební úřad přistoupil k řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně stavby pro její dokončení laxně a především vstřícně ke stavebníkovi a zcela rezignoval na skutečnost, že řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně termínu stavby pro její dokončení je správním řízením samostatným, na který zákon i ustálená soudní judikatura klade jisté nároky a konkrétní požadavky. V rámci územního a stavebního řízení byly vypořádány námitky účastníků řízení stran dopadu realizace stavby na její okolí a také jaký dopad bude mít stavba na životní prostředí. Nicméně od právní moci stavebního povolení uplynou brzy již tři roky, aniž by stavebník stavbu zahájil, přičemž podmínky v okolí stavby

„Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ se změnila a stavební úřad je povinen je brát v potaz právě při posuzování a rozhodování o tom, zda platnost stavebního povolení prodlouží či nikoliv. Pokud stavební úřad obecné proklamace stavebníka o nemožnosti zahájit stavbu akceptuje jako řádně odůvodněné (byť je to v rozporu se zákonem – viz. výše) a navíc tvrdí, že k první žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení je vlastně možné přistupovat benevolentně, pak takové řízení zcela postrádá smysl a význam a zcela ignoruje oprávněné zájmy a práva těch, kterých se výstavba průmyslové zóny fakticky dotkne – tedy i odvolatele. Odkaz odvolatele na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20.10.2014, sp. zn. 62 A 74/2012 je tak přiléhavý, přičemž stavební úřad svým přístupem k žádosti stavebníka a k řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení přistoupil právě tak, že svým formálním postupem prodloužil platnost „bianko“ stavebního povolení. Není přitom nijak podstatné, že uvedený rozsudek se týkal řízení o výjimce podle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, neboť soud v předmětném rozsudku poukazoval na to, že stavební úřady nemohou být v řízení formální, tj. nemohou postupovat tak, jak postupoval právě stavební úřad v Hnojníku při vydání napadeného rozhodnutí.

VII. Odvolateli je zřejmé, že přirozená fluktuace obyvatel obce nemůže mít vliv na již pravomocná stavební povolení, nicméně stavební úřad se s námitkami uvedenými v bodu VI. a VII. vyjádření ze dne 18.05.2022 v napadeném rozhodnutí nevypořádal, když pouze uvedl, že zvýšení počtu obyvatel obce Horní Tošanovice nemůže mít za následek povinnost vydat nové stavební povolení. Odvolatel opětovně poukazuje, že stavební úřad je povinen posuzovat v řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně termínu dokončení stavby **všechny okolnosti spočívající v případném negativním dopadu časového faktoru týkajícího se provádění předmětné stavby a jejího prodlužování nejen na životní prostředí, ale také například na zdraví osob, na bezpečnost a na sousední stavby.** Jestliže se v posledních třech letech zvýšila výstavba nových rodinných domů v obci Horní Tošanovice i v sousední obci Dolní Tošanovice (o čemž stavební úřad ze své činnosti zcela jistě ví), a tudíž se zvýšil i počet obyvatel v těchto obcích, které budou výstavbou průmyslové zóny nejvíce zasaženy, je zřejmé, že zvýšený počet obyvatel po/vede k nárůstu osobní dopravy, ke zvýšené hlukosti při výstavbě rodinných domů a bytových jednotek a také ke zhoršení kvality životního prostředí (emise z automobilů, emise z topení...), přičemž právě tyto skutečnosti jsou primárním důvodem k tomu, proč musí stavební úřad v řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení na průmyslovou zónu pečlivě zvažovat onen časový faktor a to, že v dané lokalitě došlo k zásadní změně podmínek, za kterých bylo vydáno dne 29. června 2018 stavební povolení. Kromě toho došlo v mezidobí rovněž ke změně dopravní situace v předmětné lokalitě, jak ostatně odvolatel uvedl již ve svém vyjádření ze dne 18.05.2022 v bodu IV., přičemž k těmto námitkám se stavební úřad v napadeném rozhodnutí vůbec nevyjádřil a ani si neobstaral žádné důkazy či vyjádření dotčených subjektů, které by tvrzení odvolatele prokazatelně a jednoznačně vyvrátily.

VIII. Jak již odvolatel zmínil, stavební úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení není pokračováním ani prodloužením již ukončeného stavebního řízení. Na námitku odvolatele ve vyjádření ze dne 18.05.2022, že některá vyjádření správců inženýrských sítí se týkají toliko řízení o vydání stavebního povolení a nikoliv již jeho prodloužení a změny termínu pro dokončení stavby, ovšem stavební úřad v napadeném rozhodnutí nijak nereagoval, napadené rozhodnutí je tedy i v tomto směru nepřezkoumatelné. Na jednu stranu tedy stavební úřad považuje stavební řízení za pravomocně ukončené, aby na stranu druhou **v novém řízení** o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně termínu

stavby pro její dokončení aproboval vyjádření správců inženýrských sítí, která se ovšem týkala jiného řízení.

IX. Napadené rozhodnutí stavební úřad vydal i přesto, že vyjádření společnosti České radiokomunikace ze dne 15.08.2021 již pozbylo platnosti a nové vyjádření stavebník do spisu nedodal. Z vyjádření Českých radiokomunikací ze dne 15.08.2021, zn. UPTS/OS/282099/2021 jednoznačně vyplývá, že toto vyjádření platí pro rozsah uvedených prací a pozbývá platnosti, jestliže se nezačne se stavebními pracemi předmětné stavby do jednoho roku od jeho vydání, přičemž **v případě žádosti o změnu nebo prodloužení stavebního povolení je nutno požádat České radiokomunikace o nové vyjádření o existenci podzemních telekomunikačních vedení a zařízení**, což stavebník zjevně neučinil, neboť takové vyjádření se ve spisu nenachází. Stavební úřad tak vydal napadené rozhodnutí v rozporu se zákonem, neboť pro prodloužení platnosti stavebního povolení a změnu termínu stavby pro její dokončení nebyla splněna podmínka jednoho ze správců inženýrských sítí. Nelze tedy souhlasit s tvrzením stavebního úřadu (str. 4 napadeného rozhodnutí), že veškerá vyjádření správců inženýrských sítí jsou platná a tam, kde platnost původních stanovisek skončila, byla stavebníkem zajištěna aktuální stanoviska, neboť jak je uvedeno výše, nové vyjádření Českých radiokomunikací ve vztahu k prodloužení platnosti stavebního povolení se ve spisovém materiálu vůbec nenachází, ačkoliv České radiokomunikace si tuto podmínku do svého vyjádření ze dne 15.08.2021 přímo zakotvily (vyhradily).

X. Na základě shora uvedeného tedy odvolatel žádá odvolací orgán, aby napadené rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a sám ve věci žádosti stavebníka o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně termínu stavby pro její dokončení rozhodl tak, že **napadené rozhodnutí stavebního úřadu zruší a řízení zastaví s tím, že žádost stavebníka zamítne**. Odvolatel znovu opakuje, že stavební úřad se s námitkami, které odvolatel uvedl ve svém vyjádření ze dne 18.05.2022, řádně nevypořádal a některé zcela ignoroval nebo přehlédl. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, nadto podaná žádost stavebníka ze dne 03.09.2021 není řádně odůvodněná.

XI. Odvolatel odvolací orgán dále upozorňuje, že v řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně stavby před jejím dokončením **byly zásadním způsobem porušeny procesní lhůty**, přičemž byť byla žádost stavebníka podána již dne 03.09.2021, není ani téměř rok od podání žádosti řízení pravomocně ukončeno, **čímž se nepřipustně prodlužuje doba platnosti stávajícího stavebního povolení**, což je výhodné pro stavebníka/investora, avšak nikoliv pro odvolatele a ostatní účastníky řízení. Skutečnost, že spisový materiál se v mezidobí měl nacházet u Nejvyššího správního soudu, nemá vůbec žádný vliv na to, že **stavební úřad v dané věci jedná svévolně a nerespektuje/ignoruje zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí**. Sám stavební úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že na základě žádosti ze dne 06.10.2021 obdržel od Nejvyššího správního soudu část spisového materiálu, který dne 31.01.2022 stavební úřad opět vrátil Nejvyššímu správnímu soudu, přičemž v mezidobí neučinil stavební úřad v řízení vůbec žádný procesní úkon!!! Dne 11.03.2022 si měli pracovníci stavebního úřadu vyzvednout u odvolacího orgánu zbývající část spisového materiálu (první část spisu obdržel stavební úřad od Nejvyššího správního soudu již dne 01.03.2022), avšak až o další více jak jeden měsíc (konkrétně pak dne 26.04.2022) stavební úřad učinil první procesní úkon ve vztahu k účastníkům řízení, když vydal oznámení o zahájení společného řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení a změně stavby před jejím dokončením. Svou zjevnou nečinností stavební

úřad přispěl k tomu, že řízení o žádosti ze dne 03.09.2021 (!) není dosud pravomocně ukončeno, respektive stále je vedeno na prvním stupni. Odvolatel poukazuje, že o nečinnosti stavebního úřadu svědčí i to, že odvolatel musel dne 20.02.2022 požádat o ochranu před nečinností, kterou adresoval jak stavebnímu úřadu, tak odvolacímu orgánu. Tyto skutečnosti odvolatel záměrně zmiňuje v souvislosti s platným a účinným zákonem č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

Ing. Bc. Petr Stoklásek, nar. 18.06.1979
trvale bytem Horní Tošanovice 148, 739 53 Horní Tošanovice

- elektronicky podepsáno -